

PISMO SURADNICIMA ČAKAVSKE RIČI, DOSADAŠNJIM I BUDUĆIM

Poštovana suradnici, autori priloga za naš časopis, cijenjeni recenzenti, mladi znanstvenici dijalektolozi i svi vi koji još niste objavljivali svoje radove u *Čakavskoj riči*, svi koji zapisujete baštinu hrvatskoga jezika sačuvanu (još uvijek) u organskom idiomu čakavštine, obraćam Vam se u trenutku kad se pojavljuje drugi broj *Čakavske riči* za prošlu 1999. godinu. A taj broj pojavljuje se sa uznemirujućim zakašnjenjem.

Naime, ovo Uredništvo suočeno je s problemom nedostatnog broja kvalitetnih znanstvenih članaka s područja dijalektologije. Rijetka su nova imena u ovom našem časopisu posljednjih desetak godina, a osobito imena mlađih suradnika. Izgleda da nije samo dijalekt kao takav osuđen na nestanak u uvjetima suvremene globalizacije i standardizacije u ljudskoj komunikaciji, već da je i proučavanje dijalekta, u ovim našim znanstvenim (i društvenim) prilikama sve manje zanimljivo područje za afirmaciju mlađih lingvista u znanstvenome svijetu.

U isto vrijeme dolaze nam iz svijeta fascinantne studije i znanstvene monografije o pojedinim hrvatskim čakavskim govorima (na primjer onaj nizozemske slavistice Janneke Kalsbeek o jednom govoru središnje Istre, rad koji smo prikazali u prošlom broju našega časopisa). Takvi radovi rezultat su dugogodišnje sustavnog istraživačkog rada na terenu, a u nas je upravo takav rad zamro te je prepušten amaterima kojima (nažalost) često moramo odbiti tiskanje njihovih radova o zavičajnim govorima budući da nisu pisana s dovoljno lingvističkog znanja. No isto tako mnogim amaterima u tom sakupljačkom poslu dugujemo zahvalnost što su često bili jedini koji su svojim bilježenjem spašavali od zaborava (i to u posljednjem trenutku) svoju zavičajnu jezičnu baštinu. Za razliku od kulturne baštine koja ima svoju fizičku egzistenciju, pa je stoga primjetljivija oku i trajnija u vremenu kada u procesu globalizacije svijeta nestaju nepovratno kulture organskih ljudskih zajednica, riječ je postala najugroženiji spomenik naše kulturne baštine.

Svjedoci smo stanja naše dijalektologije, znamo da kompetentni lingvisti, dijalektolozi sve manje odlaze na terenska istraživanja, a izostale su i sinteze koje bi omogućile promišljanje cjeline čakavskoga jezičnoga korpusa.

Razlozi su to za ovo pismo kojim vam se osobno obraćam moleći vas za suradnju. Od vašega odgovora ovisi hoće li ovaj jedinstveni časopis za *čakavsku rič* ili *ric* u Hrvatskoj i u svijetu opstati i zakoračiti uskoro (2001. godine) u treće desetljeće svoga postojanja.

Ovim ujedno, u ime članova redakcije, izražavam zahvalnost svim suradnicima, dakako i onima kojima nismo objavili sve što su nam ponudili. Posebno bi nas veselili prilozi mladih suradnika koji su se opredijelili za istraživanje naših čakavskih govora.

Ovaj časopis referira se u nekoliko svjetskih časopisa, a izlazi uz financijsku potporu dvaju ministarstava: Ministarstva kulture i Ministarstva znanosti, uz pomoć Grada Splita i manju pomoć Županije splitsko-dalmatinske. Ovom prilikom i njima izražavam u ime Redakcije zahvalnost i molim za potporu kako bi se ovaj časopis održao.

Pripremajući dva broja *Čakavske riči* za ovu dvijetisućitu godinu, pozivamo vas da nam pošaljete svoje nove radove iz područja čakavske dijalektologije.

Glavni urednik Joško Božanić